

רב-טוראי דורין (פרדי) אטינגר

9 ביוני 1949 - 9 באוקטובר 1973

דורין נולד ברומניה, והוריו העלו אותו עמהם ארץה בשנת 1950, בהיותו בן שנה. המשפחה ישבה תחילה בפרדס-כח, והשתקעה אחר כך ביפו. דורין סיים את לימודיו היסודיים בבית הספר הצלפתி ביפו, למד שתי כיתות תיכון, ואז החל לעבוד בחברת "אמפא". הוא התגייס בגיל 17, הספיק להשתתף במלחמת ששת הימים כנהג טנק בחזית המצרית, אחר כך נטל חלק בקרבות ההתחשה. בשנת 1971 השחרר מן הצבא, עבד תקופה כחרט בתעשייה האווילית, אחר כך כקצין בטחון בשדה התעופה לוד, אחר כך כמתוךן דירות. ב-16 ביולי 1973 נשא לאשה את עדנה מרכוביץ, ירד עמה לגור באילת, ומצא לו תפקיד אחזקה באחד מבתי המלון. עם זאת החל ללימוד אלקטרוניקה: הוא רצה להיות חשמלאי עצמאי עם עסק פרטי משלהו.

דוררי אהב פעילות והווצה את מירציו בספורט, במילויו שחייה וכדרוגל (באיילת ה策רף לקבוצת "הפועל" המקומית, ושיחק בה בשוער). הוא אהב סרטים קרטה, גם למד קרטה בעצמו, ויצא לטיפולים לעתים קרובות. בנסיבות הירבה לרקוד, בעיקר ריקודים של השtolלות: בחתונתו-שלו היה הרקדן הראשי, וסחף אחוריו את הכל.

"בשעה שהציב לעצמו מטרה כלשהי", כתבת עדנה אשטו, "דבק בה עד לסיום המוצלח או עד לכשלון. הוא לא תהייאש מכשלונות ואהב להתמודד עם אתגרים, אפילו היו קשים ומסובכים ביותר. הוא היה קר רוח, היה קשה להווצה אותו משלוטו, אבל אם כבר הגיע לידיו כעס, הרי עשה זאת מכל הלב, וזה קשה היה להרגיעו. בחברה היה מקובל ואחוב, ידע להתלוות ולהיות רציני לפני הצורך. יצר קשר מהיר עם אנשים והיה הרוח החיה בכל מאורע. היה לו גם רוח שיכנע רב, ואהב להתווכח בכל נושא ולמצאתCSIדו על העליונה, ומעט תמיד עשה זאת בהצלחה".

"חלומו הגדול היה בית בסביבה כפרית של יווה וסקטה. משה פטורי עם הרבה ילדים מסביבו. הוא אהב מאוד ילדים ורצה שייהיו לו הרבה משלו. שנודע לו שהוא עומד להיות אב לא היה מאושר ממנה".

בנו גלעד נולד ב-5 במרץ 1974.